

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrис Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 11. Angelorum manibus quinam SS. Eucharistiam acceperint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

a^cc^edere ad hoc sacramentū. Quoties etiam impius quispiam sacerdos Christum ē cœlo in aram vocat, obedit ille voci hominis, &c, ne desit panis cœli, adest sub speciebus panis. At Christus nunquam exponitur in hostia, quin ad credentem dicat: *Osculetur me osculo oris sui*, & tamen sunt, qui osculum detrectent, ac ad regiam hanc mensam in uitati venire recusent? Impediunt negotia? non est omnium quotidie vestem induere nuptialem? Esto. at saltem desiderant accumbere, qui putant, se non posse accumbere; faciāntque, quod famelici solent, qui cum cibum non habent, quo vescantur, delectant se saltem cibi recordatione, estque illis, pro escæ vsu, escæ appetitus:

§. XI.

Angelorum manibus quinā SS. Eucharistiam acceperint?

Complures hoc desiderio etiam impetrarunt hunc cibū accipere manibus ministratiū Angelorū: ē quorū numero fuit Marcus Monachus; cui tamen cum Angelus Eucharistiam porrigeret, ait Macarius, apud Sozomenum, *se manum ad iuncturam usque tantum vidisse*. Item Majorus Episcopus, qui

Sozom.
lib. 6. c.
29. Pal-
lad. in
hist. Lau-
siaca. c.
20.
de

160 Cap. VII. De reali, seu sacramentali;

Petr. de
Natal, lib
9. c. 103.
In vita S.
Bonau. c.
12. & a-
pud Sur.
tom. 3.
die 13. Iu-
lij. item
in Chro.
Francise.
2. p. l. 2.
c. 2.

Vide de
subductis
hostijs
Sozom. l.

de Angeli manu sacramentum hoc ter accē-
pit, in eremo, ab alijs desertus, sed non de-
sertus à Deo. Sed mirabile fuit, quod S. Bo-
nauenturę Episcopō Albanensi & Cardina-
li, nondum sacerdoti, accidit. Is, quia plus-
culis diebus, ob summam animi demissio-
nem, à sacratissimi corporis Christi percep-
tione abstinuit, veritus, ne, si illud indig-
nus sumeret, iudicium sibi manducaret &
biberet; in prœmium tantæ humilitatis,
Missæ audiendæ præsens, & panis cœlestis
mitè appetens, particulam sacræ hostiæ, de
manibus celebrantis acceptam, per Ange-
lum, ori suo impositam accepit. Quam sub-
missionem vtinam multi imitarentur, qui
cum symposia, vltra dimidium noctis, pro-
traxerunt, cum scortati sunt, cum crapu-
lam nondum edormierunt, vt sacrilegio sa-
crilegium addant, non verentur, sine scele-
rum confessione, sine contritione animi, si-
ne peccati expiatione, non jejunii ad tre-
mendum hoc mysterium, & ad Missam ce-
lebrandam accedere, digni vtique, quibus
non iam Angeli hostiam afferant, sed aufe-
rant: vt sæpe legimus contigisse. Sed, si
eo miraculo moueri non sunt digni, erit
tempus, quando, sicut Magdeburgensi V-
atori,

doni, hostias Angeli è visceribus reuulsas, atq; flammatu gladio, è ceruicibus excusfas repetent; remque omnium sanctissimam, in salutem institutā, seuerissimo Iudici Deo, in vindictam damnationēmque eorum, annumerabunt.

8. hist. c.
5. Baron.
t. 3. An-
nal. An.
An. 400.
Petr. Clu-
miac. lib.
I. cap. 2.
Gregor.
Tutor.
lib. i. de
de glor.
Mart. c.
86.
Petr. de
Natal. I.
2. Cat.
Sanct. 86.
M. Mar.
Spalat. I.
4. c. 12. ex
Breviat.
Ambian.

§. XII.

*Christi manū, humilibus & aliunde desti-
tutis, SS. Eucharistia ministrata.*

Interim Deus amicis filiolisq; diligenter prouidet; ne fame percant; neque per Angelos tantum diuinās has illis sportulas mittit; sed suismet etiam manibus se se illis in os, in pectus, in animam immittit. Celebrauerat aliquando Missā Honoratus, post Firminum Episcopum Ambianensem, quartus. Ventum erat ad hostiam sumendam; ibi, attentissima cogitatione, institit tanti sacramenti dignitatem perpendere. Ea meditationis vis fuit, vt, prae reuerentia, hostiam manibus attingere vereretur. Placuit conuiuæ modestia Christo, censuitque miraculo honorandam, miraculoque stupendo. Nam ipse, ex depicta inibi imagine sua, brachium extendit hostiamque, velut viua manu, sublatam de altari Honorato portexit. Itaque, iam ille sumere non rectusa-

L uit,